

20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2022

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΓ' (Θ' ΛΟΥΚΑ)

Προεόρτια τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου· Γρηγορίου Δεκαπολίτου (†816) ὁσίου, Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως (†447).

Ἦχος πλ.β'. Ἐωθινὸν α'.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ.β. Βου

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φαν εν η μιν ^θ ευ λο
γη με ε νος ο ερ χο μενος ^Δ εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου ^θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^θ ευ λο
γη με ε νος ο ερ χο μενος ^Δ εν ο νο μα τι
ι Κυ ρι ου ^θ

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ.β. Δι

Α^{Δι} γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα

σου και οι φυλασσοντες α πε νε κρωθησαν και ι στα
 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου
 σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρασθεις υπ αυ του
 υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην
 ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
 σοι οι

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τὸ προεόρτιον.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-θ.

Χ α ραν προ μνη στευ ε ται ση με ρον Αν να η μιν της
 λυ πης α ντι θε τον καρ πον βλα στη η σα σα την μο
 νην Α ει πα ρθε νον ην πε ρδη και προ σα γει τας ευ
 χας εκ πλη ρο σα ση με ρον γη θο με νη τω να
 ω τδ Κυ ρι δ ως ο ντως να ον τδ Θε δ Λο ο γδ
 και Μη τε ρα α Α γνη η ην

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ.

Του ταφου α νε ω γμενου του Α δου ο δυ ρω
με νου η Μα ρι α ε βο α προς τες κε κρυ μμε νες
α πο στο λης ε ξε ε ελ θε τε οι του αμ πε
λω νος ερ γα ται κη ρυ ξα τε τον της α να στα
σε ως λο γον α νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω κο
σμωτο με γα ε λε ε ος

Δόξα.

Κυ ρι ε πα ρι στα το τω τα φω σου Μα ρι α
η Μα γδα λη νη και εκ λαι ε βο ω σα και κη που
ρον σε νο μι ι ι ζου σα ε λε γε που ε κρυ
ψας την αι ω νι ον ζω ην που ε θη κας τον ε πι
θρο νου Χε ρου βι μι οι γαρ του ου ου τον φυ λασ σον τες
α πο του φο ο βου α πε νε κρω θη σαν η τον Κυ
ρι ον μου δο τε μοι η συν ε μοι κραυ γα σα τε ο εν

νε κροῖς και τῶς νε κροῦς α να στη σας δοξα α σοι οι

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος ♯ Πα ρ

Α ι νε σα τε παρ θε νοι και μη τε ρες υ μνη σα
τε λα οι δο ξο λο γει τε ι ε ρει εις ευ λο γη σα τε
την α χρα ντον Μη τε ρα τῶ Θε ο σαρ κι γαρ νη πι
α ζῶ σα να ω τω τῶ Νο ο μῶ προ ση νε ε χθη
ωσ περ Να ος Κυ ρι ο α γι ω τα τος δι ο ε
ορ την πνευ μα τι κην τε λων τες α α να κρα ζω μεν
και αι ρε Παρ θε νε δο ο ξα τῶ γε νῶτων αν θρω πων

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ

Η ζω η εν τω τα φω α νε κει το και σφρα γις εν
τω λι ι θω ε πε κει το ως βα σι λε α υ πνου
ου ου ντα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον και τους
εχ θρους αυ του α ο ρα σι α πα τα ξας α νε ε στη
ο Κυ ρι ι ο ος

Δόξα.

Π ρο ι στο ρει ο Ι ω νας τον τα φον σου και
 ερ μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν θε ον α
 θα α να τε Κυ ρι ε κα τε βης γαρ ω σει νε κρος
 εν τω τα α α φω ο λυ σας Α δου τας πυ λας
 νε ε ε στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο ο ο
 της του κο σμου εις σω τη ρι αν Χρι στε ο Θε ος η
 μων φω τι σας τους εν σκο τει

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-θ.

Δ αυ ιδ προ ο δο ποι η σον εν τω να ω τθ Θε
 ς και χαιρων υ πο δε ξαι την Βα σι λι δα η μων
 και ταυ τη εκ βο η σον ει σελθε η Κυ ρι α εις να ον
 Βα σι λε ως ει σελθε ης η δο ξα κε κρυμ με νως νο
 ει ται εξ ης με λι και γα λα μελ λειπη γα σειν πα σι το
 φως ο Χρι στο ος

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ ^{u q}

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα ^{u q} τθ θα να α
τθ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα ^{u q} και εξ α δθ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ ^{u q}

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι ^{v' u} ω μα θη
τρι αι κιο να τε ^{u q} ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ^{u q} ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθητε ^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τθ μνη μα α τος ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Λ ι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι ^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε ^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θσ σαι προς το μνη μα σθ Σω τερ ^{u q} εν η χσ δν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{u q}

Π ρο σκυ νσ δ μεν Πα τε ε ρα και τον τσ δ τσ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευμα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κσ ς σα ε λυ τρω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σσ σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

Α λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α^{v' 22} Α λλη λσ
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος^{u q} (δισ)

Τὸ τρίτον

Α λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α^{v' 22} Α λλη
λσ ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος^{u q}

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̄ ᾱ Κε ρ

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Τω ω ω ων Α α γγε ε ε λω ων ο δη η
η μος κα τε πλα γη ο ρω ω ων σε ε εν νε ε
κροι οι οις λο γι σθε ε ε ε ντα τθ θα να
τθ δε ε Σω ω ω τε ρ τη ην ι ι σχυ υ υ υν
κα θε λο ο ο ο ντα και αι συν ε ε α αυ
τω το ον Α δα μ ε γει ει ρα α α ντα
και εξ α δθ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω
ω σα α α α ντα

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

T ι ι ι ι τα α μν υ υ ρα ^υ₉ συμ πα θως
 τοις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι
 κιο να α α α τε ^υ₉ ο ο α στρα α α πτων ^{ν'}₂₂
 εν τω τα φω α α γγε ε λος ^{ν'}₂₂ προ σε φθε ε γγε ε
 το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ροις ^υ₉ ι ι δε
 τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η
 η τε ^υ₉ ο σω τη η η ροι γαρ ε ξα νε ε ε στη η τξ
 μνη η η μα α α τος ^υ₉

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
 ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
 α σθ ^υ₉

A ι ι α αν προ ω ω ι ^υ₉ μν ρο
 φο ο ροι ε δρα α μον ^{ν'}₂₂ προς το μνη η μα α
 σθ ς ς θρη νο λο γσ ς ς ς σαι ^υ₉ αλλ ε πε
 στη η προ ος α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και
 ει ει ει ει πε ^υ₉ θρη η νθ ο ο και αι ρος πε

ε παυ ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να
α α στα σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει ει
ει παα α α τε

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Μυ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι
αι αι κες με τα μυ ρων ελ θσ σσ σαι προ ος
το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ε νη
χσ σ ντο Α γγε ε ε λσ προς αυ τας φθε γγο
με ε ε νσ τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω
ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ως Θε ο ο ος
γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ μνη η η μα α α α
τος

Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι

Π ρο ο ο ο σκυ υ νϛ ϛ ϛ με εν Πα τε

ε ε ρα²² και τον τϛ τϛ Γι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνεε ε ευ μα⁹ τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

ϛ σι ι ι α²² συν τοις Σε ε ρα α φιμ²² κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος⁹

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α α ει²² και εις τϛς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην⁹

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κϛ ϛ ϛ

σα²² τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θεε ε ε νε⁹ χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α²² α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες⁹ ρευ σα ντα α ζω ω ης²²

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε⁹ ο εκ

σϛ ϛ ϛ σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρωω ω ω πως

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ϑ ι ι α A
λλη λϑ ϑ ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ϑ ι ι α A
λλη λϑ ϑ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο

ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. ᾠχος πλ. β'.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

ᾠχος Δι-θ.

Ἀντίφωνον Α'.

E ν τω ου ρα νω τους ο φθαλ μους μου αι ρω προς σε

λο ο γε οι κτει ρον με ι να ζω σοι

E λε η σον η μαςτους ε ξου θε νη μενουςκα

ταρ τι ζων ευ χρηστασκευ η σου λο γε

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω ναστων
αι ω νων α μην ^Δ

Α γι ω Πνευ μα τι παν σω στι κη αι τι α ^Δ ει
τι νι του το κατ α ξι αν πνευ σει τα χει ε ξαι αι
ρει των της γης πτε ροι αυ ξει τατ τει α νω ^ε

Ἀντίφωνον Β΄.

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν ου δεις ημων
α ντι σχειν η δυ υ να το εχ θρου πα λαι σμα οι νι
κων τες γαρ εν θεν υ ψουνται ^ε

Τ οις ο δου σιν αυ των μη μου λη φθη τω η ψυ χη
ως στρου θι ον Λο γε οι μοι πως μελ λω των εχ θρων ρυ
σθη η η ναι φι λα μαρ τη μων υ παρχων ^ε

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω ναστων
αι ω νων α μην ^Δ

A γι ω Πνευ μα τι εν θε ω σις τοις πα σιν ^Δ ευ
δο κι α συ νε σις ει ρη νη και η ευ λο γι α ι
σουρ γον γαρ τω Πα τρι ε στι και Λο γω ^ε
Ἀντίφωνον Γ'.

O ι πε ποι θο τες ε πι Κυ ρι ον εκ θροις φο βε
ροι και πα σι θαυμα στι κοι α νω γαρ ο ρω σιν ^ε

E ν α νο μι αις χει ρα αυ των ο των δι και ων
κλη ρος ε πι κου ρον σε ε χων Σω τε ρου εκ τει νει ^ε

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω νασ των
αι ω νων α μην ^Δ

A γι ω Πνευ μα τι το κρα τος ε πι παν των ο περ
αι α νω στρα τη γι αι προ σκυ νου ου ου σι συν πα σι
πνο η των κα τω ^ε

Προκείμενον. Ψαλμός πθ' (79).

K υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και
ελ θε εις το σω σαι η μας ^ε

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων Ἰσραήλ, πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ.

Κυριε εξεγειρον την δυνασειαν σου και
ελθε εις το σωσαι ημας **ε**

Στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.

Κυριε εξεγειρον την δυνασειαν σου και
ελθε εις το σωσαι ημα **α**ς **Δ**

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος **Δι-Θ**

Παα σαπνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον **ε**

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. **Δ**

Παα σαπνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον **ε**

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. **Δ**

Αι νε σαα τω πνο η η η **ζ'** πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον **Δ**

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Α'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κη' 16-20).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε
λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμών σου ἔξαιψον τὸ ἀνομήμα μου

Επιπλέον πλυνόν με ἀπο τῆς ἀνομίαι

ας μου **Δ** και ἀπο τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισον

με

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω **Δ** και

ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παν

τος **Δ**

Σοι μὲν ἠμαρτόν **Δ** και τὸ πονηρόν ἐ

νώπιόν σου ἐποίησα **Δ** ὅπως ἀδική

ωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου **Δ** και νικήσῃς ἐν τῷ κρινεσθαι

σε

Ιδὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνηλθὴν **Δ** και ἐν ἀ

μαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου

Ιδοὺ γὰρ ἀληθειάν ἠγάπησας **Δ** τα ἀ

δηλά και τὰ κρυφία τῆς σοφίας σου ἐδήλωσας

μοι

Ι δα ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η
 θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
 και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
 φι ι ι α ας σ ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
 α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
 μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
 συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
 να

Α πο ςρε ψον το προ σω πον σα πο των α
 μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει
 ψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

με

Μη αποριψης με απο τω προσωπω σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε

με

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευμα τιηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανωμους τας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μου αναγει την αινεσιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σχητην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χης και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Α μην ^ζ Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ
A να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα
θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον
ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ
Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

^Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε
σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των ^Δ

Και νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μη

Ανα στας ο Ι η σης α πο τς τα
 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν τῶν εἰρμῶν

καὶ ὁ προεόρτιος τοῦ Μηναίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

ᾠχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνησι, τὸν διώκτην
 Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον Θεῶ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθέ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ὦδὴν, σοὶ πάντες ἄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβω σοι ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῇ, προσταχθεῖσα πρόσσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἄγνη, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, κατὰ ἀλφάβητον.

Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄγιων εἰς Ἅγια, ἢ Παναγία καὶ ἄμωμος, οἰκῆσαι προέρχεται, ὑπεραγίου Θεοῦ, ὅπως γένηται, ναὸς ἡγιασμένος, καὶ ταύτης προτρέχουσι, κόραι νεάνιδες.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Βουλὴ προαιώνιος, τοῦ πρὸ αἰώνων Θεοῦ ἡμῶν, εἰς πέρας προέρχεται, προερχομένης σου, ἀνατραφῆναι, εἰς Ἅγια Ἄγιων, εἰς Λόγου κατοίκησιν, Κόρη πανάμωμε.

Δόξα.

Γεννήτορες ἔνθεοι, σὲ τοῦ Θεοῦ τὴν Γεννήτριαν, γενήσεσθαι μέλλουσαν, ἀνατιθέασιν, εἰς τὰ Ἅγια, τραφῆναι τῶν Ἄγιων, εὐχὴν ἣν περ ἠῤῥξαντο, πληροῦντες Πάναγνε.

Καὶ νῦν.

Δυναμῶσον Δέσποινα, τὸ ἀσθενές, τῆς καρδίας μου, καὶ στήριξον πάθει, περιτρεπόμενον· ὅπως πίστει σε, καὶ πόθῳ μακαρίζω, τὴν ἀειμακάριστον, καὶ παναμώμητον.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. β΄. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἢ κτίσις, διελύετο φόβῳ·

ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κείται δείλαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἄγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Προεόρτιος. Ὡδὴ γ'.

ᾠχος δ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐξάρχουσαι κόραι τῆς Παρθένου, λαμπάδας κατέχουσαι φαιδρῶς, τὸ μέλλον ὑπογράφουσιν· ἐκ ταύτης γὰρ τεχθήσεται, ὁ φωτισμὸς τῆς γνώσεως, λύων τῆς πλάνης τὴν ζόφωσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ζηλοῦσα τὴν πάλαι θεοφρόνως, ἡ Ἄννα εὐχὴν ἀποπληροῖ, καὶ σὲ προσανατίθεται, τῷ ἱερῷ Πανάμωμε, ἱερωτάτην σύλληψιν, μέλλουσαν ἔξειν καὶ γέννησιν.

Δόξα.

Ἡλιος ἐφήπλωσεν ἀκτῖνας, ὁρῶν τὴν νεφέλην τοῦ φωτός, ἐφαπλουμένην νεύματι, Θεοῦ ἔνδον εἰς Ἅγια· ἐξ ἧς ὀμβρήσει ἄφρῃσιν, τοῖς χερσωθεῖσιν ἐγκλήμασιν.

Καὶ νῦν.

Θεοῖ με Θεὸς ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' οἶκτον πανάχραντε Ἄγνή, κλαπέντα βρώσει πρότερον, ἀπάτη τῇ τοῦ ὄφους, καὶ τῆς φθορᾶς τὴν ἄφθαρτον, πάλιν τρυφὴν ἀντιδίδωσιν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μόνον τὸ προεόρτιον μεσῳδιον τοῦ Μηναίου.

ᾠχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὁ ναὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ἡ πολυτίμητος παστάς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, μετὰ λαμπάδων φαινῶν, ἐν εὐφροσύνῃ προέρχεται τοῦ εἰσαχθῆναι. Καὶ χαίρει ἐπ' αὐτῇ, ὁ Ζαχαρίας ὁρῶν, τὴν δῆλωσιν τρανῶς, τῶν ἱερῶν προφητῶν, ἀπαρχομένην ἤδη περαιουῖσθαι, καὶ γηθοσύνως βοᾷ πρὸς αὐτήν· Χαρὰν μηνύει, ἡ πρόοδος σου, Κόρη παρθενομητορ.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ ζωαρχικῇ, παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν, κευθμῶνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτεῖῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτὴρ, ἀνάστασις καὶ ζωή,* καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφους, καὶ ὡς μόνον δυνατὸν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς,* ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὰ προεόρτια τῶν Εἰσοδίων τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχ. Εἰς Ναὸν προέρχεται τριετῆς Κόρη,

Τοῦ ναὸς γενέσθαι τῷ πάντων Κτίστη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχ. Χάραξ κύκλω σου, καὶ μετὰ ζωῆς τέλος,

Ἦ ζωσα, Γρηγόριε, τοῦ Θεοῦ χάρις.

Εἰκάδι Γρηγόριος κεκλήσατο εἰς πόλον εὐρύν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς ἐν Ἰσαυρίᾳ Δεκαπόλεως, υἱὸς Σεργίου καὶ Μακαρίας, ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν δυσσεβῶν Εἰκονομάχων. Ὀκταετῆς δὲ γενόμενος, εἰς ἐκπαίδευσιν τῶν ἱερῶν γραμμάτων δίδοται. Καὶ τούτων πλήρης γεγονώς, ταῖς Ἐκκλησίαις ἐσχόλαζε. Τῆς ἡβης δὲ αὐτῷ ἐπανθούσης, πρὸς γάμον ὑπὸ τῶν γονέων ἐκδοθῆναι παρεσκευάζετο. Ὁ δέ, λάθρα φυγῶν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσιν, περιήρχετο τόπον ἐκ τόπου, τοὺς Μάρτυρας κατασπαζόμενος καὶ τὴν ὠφέλειαν παρ' ἑαυτῷ θησαυρίζων· τῇ ἐγκρατεῖᾳ δὲ καὶ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν καθυποβαλὼν, πολλαῖς κακώσεσι, καὶ μάλιστα δαιμονικαῖς, ἐπάλαισεν· ὅθεν καὶ μέγας θαυματουργὸς ἀνεφάνη.

Οὗτος καὶ τὴν Ἀσίαν κατέλαβε καὶ πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐπεδήμησε, τῆς ὁμολογίας ἔχων ἐπιθυμίαν ἐπιτυχεῖν. Ἐκεῖθεν πρὸς τὴν Ῥώμην ἀπέπλει, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑσπέραν περινοστησάμενος καὶ θαύμασι καὶ τέρασι πολλοὺς

καταπλήξας, πάλιν πρὸς τὸ Βυζάντιον ἔρχεται. Εἶτα πρὸς τὸ τοῦ Ὀλύμπου μέρος μετέστη καὶ εἰς τὸ ὄρος ἀνῆλθε· καὶ πάνυ ἐκτακτεὶς καὶ ὑδεριάσας, τῇ φωνῇ μόνη τοῖς εἰδόσιν ἐγνωρίζετο. Πάλιν οὖν ἀπὸ τοῦ ὄρους κατελθὼν, τὴν Θεσσαλονίκην κατέλαβεν. Ἐκεῖθεν τε προσβαλὼν τῷ Βυζαντίῳ καὶ Συμεῶνα τὸν Ὁμολογητὴν καὶ θεοφόρον ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων εὐρῶν ἐγκεκλεισμένον, καὶ πολλὰ καθικετεύσας καὶ προσκυνήσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, πολλὰ καὶ διάφορα νοσήματα ἐξ ἀνθρώπων ἀπελάσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ὃς ἐχρημάτισε μαθητῆς τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τοῦ θρόνου διάδοχος.

Στίχ. Ἔχει σε, Πρόκλε, ἡ οὐράνιος νύσσα,
Χαίροντα ἔνδον καὶ σὲ σὺν Χρυσοστόμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ ἁγίου μάρτυρος Δασίου, τοῦ ἐν Δοροστόλῳ.

Στίχ. Ἐμελλε καὶ Δάσιος, ἀθλήσας ξίφει,
Ἀθλητικὸν στέφανον εὐρεῖν ἐκ ξίφους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ, ἐν πόλει Δοροστόλῳ, τῷ πλησιάζοντι τῷ Ἰστρῷ ποταμῷ. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ πόλει τοιοῦτον ἔθος ἦν τοῖς Ἑλλησιν, ἐπιτελεῖν τῷ Κρόνῳ ἑορτὴν ἐτησίως· Πρὸ γὰρ τριάκοντα ἡμερῶν τῆς τοιαύτης μυσσαρᾶς ἑορτῆς, ἐπελέγοντό τινα τῶν στρατιωτῶν νέον καὶ εὐεῖδῆ, καὶ ἠὺτρέπιζον αὐτὸν εἰς θυσίαν· ἐνδύοντές τε αὐτὸν ἱμάτια βασιλικά, προέτρεπον ἀποπληροῦν πᾶσαν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ, ὡς μετὰ τριάκοντα ἡμέρας μέλλοντες αὐτὸν ἐπισφάξαι τῷ βωμῷ τοῦ Κρόνου. Ἐλθόντος δὲ τοῦ κλήρου καὶ ἐπὶ Δάσιον τὸν στρατιώτην καὶ τῶν συστρατιωτῶν παριστάντων αὐτῷ καὶ πρὸς τὰ ὅμοια ἐκβιαζομένων, ἐκεῖνος ἀγαθῷ λογισμῷ χρησάμενος, ἐσκόπησε τὸ συμφέρον, εἰπὼν· Ὅτι, ἐπεὶ μέλλω θανεῖν, κρεῖττόν μοι ἐστὶν ὡς χριστιανὸς ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ μου ἀποθανεῖν. Ὅθεν παραστὰς τῷ τοῦ ἄρχοντος βήματι, παρῶρησά τὸν Χριστὸν ὠμολόγησε. Διοκλητιανοῦ δὲ καὶ Μαξιμιανοῦ τοῦτο μαθόντων, πρὸς αὐτοὺς ἤχθη· καὶ παρῶρησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, προστάξει τούτων, πολλὰ τιμωρηθεῖς, τελευταῖον τὴν διὰ ξίφους ἐδέξατο τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Νιρσᾶ ἐπισκόπου Σαρκαρτ καὶ Ἰωσήφ μαθητοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐτέρων σὺν αὐτῷ τελειωθέντων ἐν Περσίδι. (Ἰσαῆκ καὶ Πάπα, πρεσβυτέρων, Βαουνᾶμ μοναχοῦ ἐν Μπεῖτ Σελόκ, Γκουσταζάντ εὐνούχου, Μαρί, Σασάν, Τιμᾶ, Νῶε καὶ Ζαούν, λαϊκῶν ἐν Λασόμ, Βαουθᾶ, εὐγενοῦς κυρίας, καὶ τῶν μοναζουσῶν Θέκλης, Δεναχίδος, Τατούν, Μαμᾶ, Μαζακία, Ἀνᾶ, Ἀμπιγιὰτ καὶ Χατάθ).

Στίχ. Θνήσκουσιν ἅμφω Νιρσᾶς Ἰωσήφ ἅμα,
Φόνῳ μαχαίρας, ὡς Ἀπόστολος λέγει.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἰσάκιος, Ἰωάννης καὶ Σαβώριος, ἐπίσκοποι Μπεῖτ Σελόκ, λιθοβοληθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Σὺν Ἰωάννῃ καὶ Σαβωρίῳ λίθοις,
Ἰσάκιον κτείνουσιν οἰκέται λίθων.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Γεῖθαζέτ καὶ ἕτεροι τρεῖς, λόγχαις τρωθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Τὸν Γεῖθαζὲτ καὶ συνάθλους τρεῖς ἅμα,
Λόγγαις κατακτείνουσιν ἐχθροὶ Τριάδος.

Αἱ ἅγιοι παρθένοι Θέκλα, Βαουθᾶ καὶ Δεναχίς ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θέκλαν, Βαουθᾶν, Δεναχίδα παρθένους,
Ἄθλος ξίφους ἔδειξεν ἀθλοπαρθένους.

Τούτων ὁ μὲν Νιρσᾶς Ἐπίσκοπος ἦν, ἐτῶν ὀγδοήκοντα· ὁ δὲ Ἰωσήφ καὶ αὐτὸς τῇ τοιαύτῃ ἐξουσία τετιμημένος, ὑπῆρχεν ἐτῶν ὀγδοήκοντα ἑννέα. Μεθ' ὧν καὶ ἕτεροὶ τε Ἐπίσκοποι καὶ Ἱερεῖς, καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἰδιωτικοῦ τάγματος, καὶ παρθένοι γυναῖκες Ἀσκήτριαι, διαφόρως δοκιμασθέντες καὶ ἐν διαφόροις κολάσεσιν ἐτασθέντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀπηνέγκαντο στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Εὐσταθίου, Θεσπεσίου καὶ Ἀνατολίου.

Στίχ. Κάρας τριῶν τέμνουσι νεκρῶν οἱ πλάνοι,
Οὐδ' εἰς νεκροὺς δεικνύντες οἶκτον· ὦ πλάνης!

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, πατρίδα μὲν ἔχοντες τὴν τῶν Γαλατῶν, πόλιν δὲ Γάγγραν, Φιλοθέου καὶ Εὐσεβείας ὄντες τέκνα· ὧν ὁ μὲν πατὴρ ἐκ τῆς τῶν Γαλατῶν ὥρμητο, ἡ δὲ μήτηρ ἐκ Νικομηδείας, τὴν θρησκείαν ἀμφοτέρω Ἑλλήνες. Τεχθέντων οὖν τούτων καὶ καλῶς ἀνατρεφομένων, ὁ μὲν Εὐστάθιος γράμμασιν ἐσχόλαζεν· ὁ δὲ Θεσπέσιος καὶ Ἀνατόλιος τὸ τοῦ πατρὸς μετήρχοντο ἐπιτήδευμα· βεστιπράτης γὰρ ἦν (ὃ ἐστὶν ἱματιοπώλης). Ἐπεὶ δὲ ὁ Φιλόθεος μετὰ τοῦ υἱοῦ Ἀνατολίου, ἐξ Ἀνατολῶν πορείαν πρὸς τὴν Νικομήδειαν ἐποιοῦντο καὶ Λουκιανῶ τῷ Πρεσβυτέρῳ καὶ διδασκάλῳ κατὰ τὴν ὁδὸν συνώδευσαν, ταῖς αὐτοῦ παραινέσεσιν εἴξαντες, ἐπίσθησαν, καὶ ἀμφοτέρω ἐβαπτίσθησαν. Καταλαβόντες δὲ τὴν Νικομήδειαν Εὐστάθιος καὶ Θεσπέσιος καὶ εἰς ὁμιλίαν τοῦ μακαρίου Ἀνθίμου γενόμενοι, ἐβαπτίσθησαν καὶ αὐτοί. Καὶ ὁ μὲν πατὴρ αὐτῶν Φιλόθεος Πρεσβύτερος, ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Εὐστάθιος Διάκονος κεχειροτόνηται.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ τῶν γονέων τὸν βίον ἀπολιπόντων, διαβάλλονται τῷ Μαξιμιανῶ ὡς χριστιανοί· καὶ τυφθέντες βᾶκλοις, φρουρᾶ ἐγκλείονται· ἐν ἧ Ἀγγέλου θείᾳ ἐπιστάσι τῶν δεσμῶν ἀφέθησαν καὶ βρώσεως μετέσχον. Τῇ δὲ ἔωθεν, θηρίοις διαφόροις προσπαλαίσαντες, διέμειναν ἄτρωτοι. Ὅθεν καὶ ἐκδότους αὐτοὺς λαβὼν ὁ κόμης Ἀντώνιος καὶ τὴν Νίκαιν καταλαβὼν, ποικίλαις ὑπέβαλε κολάσεσιν. Ἀναρτῶνται γὰρ ἐπὶ ξύλου καὶ σιδηροῖς ὄνουξιν ἐπὶ τοσοῦτον ξέονται, ὡς τὴν γῆν πᾶσαν τῷ αἵματι μολυνθῆναι, καὶ εἰρκτῇ ἀπορρίπτονται· καὶ πάλιν θείᾳ καὶ ἀγγελικῇ ἐπιφανείᾳ, καὶ ὁ πόνος τῶν πληγῶν ἠφανίσθη, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν ὑγιῆ ἀποκατέστη. Ταῦτα ἰδὼν ὁ αἰμοβόρος ἐκείνος, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἀπεφήνατο κατ' αὐτῶν· καὶ ἐρχόμενοι ἐν τῷ τῆς τελειώσεως τόπῳ, αἰφνιδίως τὰς ψυχὰς αὐτῶν, ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ ἀπέδωκαν· ὅθεν οἱ δῆμιοι, φόβῳ διὰ τὸν τύραννον συσχεθέντες, νεκρῶν ὄντων τῶν σωμάτων, τὰς κεφαλὰς ἀπέτεμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Θεοκτίστου, ὃς καὶ πατρίκιος καὶ εὐνοῦχος ἦν ἐπὶ Θεοδώρας τῆς Αὐγούστης.

Στίχ. Ὁ Πατρίκιος πατέρων στέργων νόμοις,
Νῦν συντέτακται τοῖς χοροῖς τῶν πατέρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σωζομένου, ἐν

ὄρει Κομφᾶ παρὰ κώμην Γαλάτειαν Καρπασίας Κύπρου διαλάμψαντος.

Στίχ. Ἐκ πνιγμοῦ Σωζόμενος σωθῆς κακίας,
Σωτὴρ ἐφάνη πολλῶν ἐξ ἁμαρτίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰσαάκ, καθολικοῦ τῆς ἐν Ἀρμενίᾳ Ἐκκλησίας.

Στίχ. Οὐ θῦμα Ἰσαάκ ὡς Ἰσαάκ ὁ πάλαι,
Ἀλλὰ θύτης πέφυκεν ἐν Ἀρμενίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τοῦ ἐν Θέρμῳ Αἰτωλίας γενομένου θαύματος, ὅτε ἡ ἁγία ὀσιομάρτυς Παρασκευή, ἐκεῖσε ἐξόχως τιμωμένη, ἀπήλλαξε τὴν πόλιν καὶ τὸν λαὸν μετὰ τῆς περιοίκου ἐκ θανατηφόρου γρίπτης. (†1918)

Στίχ. Παρασκευή, Θεῶ πολὺ τὸ θᾶρσος σχοῦσα,
γρίπτης ἀπαλλαγὴν δεικνύει τάχει.

Πανωλεθρίαν ἢ σὴ πρεσβεία ἀθληφόρε,
τῇ γρίππῃ κατειργάσατο ἐν Θέρμῳ.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Θεοτόκου (πρὸ τῶν Εἰσοδίων).

Ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου φάλλονται αἱ Καταβασίαι τῆς Θεοτόκου μετὰ παραλλαγῶν.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε ται
Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι
δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι ζων
και α σωγη θε μενος ταυ τηςτην ει σοδον

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γῆς Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σονσυγκρο τη

σαν τας πνευματικόν στερωώσον καντησε
πτηεισοδωσθε φωνοδοξιαξίωσον

ὠδὴ δ'

την ανεξιχνιασονθειανβλητης
εκ της Παρθενουσαρκωσεως στυψι
στο οοπροφητης Αββακκμκατανοωνε
κραυγααζεδοξατηδυναμεισ Κυριε

ὠδὴ ε'

εξεστητασμπανταεντησεπτηει
σοδωσθσυυγαααπειρογαμε Παρθενε
νεενδονεισηηλθεσεντωναωωτ
θεωσπερκαθαρωτατοςναος πασι
τοιοις υμνισισωτηριιανβραβευ

σα

ὠδὴ ς'

τηνθειανταυτηνκαιπαντιμοντελωντεςεορ
τηνοιθεοφρονεσ τηςθεοομητορος δευτετας

χειρας κροτησωμεν τον εξ αυτης τε χθε εν
 τα Θεονδοξαζοντες

ὠδὴ ζ'

Ουκ ελαατρευσαν τη κτισει οι οι θεο
 φρονες παρα τον κτισαυτα αλλα πυροος
 απειλην ανδρειωσπατησαντες χαιροντες εψαλ
 λον Υπερ υμνηητε οτων πατερων Κυρι
 ος και Θεος ευλογητοος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
 ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παιαιδας ευαγεις εν τη καμιινω
 ο το οκος της Θεο το κεδι εσωσα το
 το τε με εν τυ πρ μενος νυν δε ε νεο γρ με ε
 νος την οικμενην απασαν αγειρει
 ψα αλλεξαν τον Κυριον υ υμνει τε τα
 εργα και υπερουψου ουτε εις παντας τας αι
 ωωναααααας

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 χ B8
 Με γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον εχ και
 η γαλ λι α σε το χ πνευ μα μ8 Δ2 ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μ8 εχ

T B8
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ εχ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν εχ

2 χ B8
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δ8 λησαυ τ8 εχ ι δ8 γαρ α πο τ8 νυμ μα
 κα ρι χ 8 σι με πα σαι αι γε νε αι εχ

T B8
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ εχ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν εχ

3 χ B8
 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 **E** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **K**α θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ

ψω σε τα πει νθ ςς πει νων τας ε νε πλησεν α γα
θω ων και πλθ τθ εν τας ε ξα πε στει λε κε
νθ ςς

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^{Δι} και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^M την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν^{Ββ} την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν^ε

6^χ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τθ
μνη σθη ναι ε λε ςς^ε κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων^ε τω Α βρα αμ^{Δι} και τω σπερ
μα τι αυ τθ ε ως αι ω νος^ε

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^{Δι} και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^M την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν^{Ββ} την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν^ε

ὠδὴ θ'

A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δα χσ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρα σα τα ι ε ρα
ει σο δι α της Θε ο μη η το ο ρος και
βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)
A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τδ
ὁ β' χορός:
ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Α΄.

Ἦχος Βου-Ϟ

Τοις Μαθηταῖς συνελθόμεν ἐν ὄρει
Γαλιλαίᾳ ἀπὸ τῆς Χριστοῦ θεᾶ ἀσα
σθαι λέγοντα ἐξῆσι ἰαν λαβειντων ἀνω
καὶ κατὰ μαθώμεν πῶς διδάσκει βα
πτίζειν εἰς τὸ ὄνομα τῆ Πατρὸς ἐθνη
πάντα καὶ τῶ ἸϞϞϞϞϞ καὶ Ἁγι
ῶ Πνεύματος καὶ ἀσυνεινεῖ τοῖς μυσταῖς ὡ
ς ὑπεσχετό ἐωστῆς συντελεῖαι

Προεόρτιον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν. Ἦχος Δι-Ϟ

Ἡ ἐξοφίτας ἐμενος καὶ ὑπερτε
ρον θρόνον τῶν Χερουβὶμ ὑπαρχῶσαν
τὴν ἀγνὴν Θεοτοκὸν εὐτρεπίσον Ζαχα
ριᾶ τῶνα ἰσσοῦ ὄδων τῶν
Ἁγίων Ἀγαθῶν ὑποδεξασθαι ταυ

την και συν η μι ι ι ι ι ν α δε προ ε ορ
τι ον τη η Παρθε ε νω εξ ης Χρι στος ο Κυ υ
ρι ος σαρκω θεις κο οσμονσω ω ζει

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα

Π α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον
Κυ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον
εκ τω ω ων ου ου ρα α ανων αι νει τε αυ
τον ε ε εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι στοις σοι προ πει
υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω
Α ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι
Α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει
τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει
εις α α αυ του σοι προ πει υ υ μνος τω ω ω
Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἔγραπτον
δο ξα αυ

τη εσται πασι τοις οσι ι ι οισ α α αυ τϛ

Ο^{Πα} Σταυρος σου ου Κυρι ι ε ζω η και α

να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα ω ω

ω σου και επ αυ τω πε ε ε ποι οι θο ο τες σε

τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε

λε ε η σο ον η η η μας

Στίχ. β'. Αινείτε τον Θεον εν τοις αγίοις αὐτοῦ· αινείτε αὐτόν

εν στε ρε ω μα τι της δυ να α με ως α α αυ

τϛ

Η^{Πα} τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει

σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν θρω

ω ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω θε

ε εν τες σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω

ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η

μας

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αινείτε

αὐτόν ^Δ κα τα το πλη θος ^Χ της με γα λω συ υ υ

νης α α αυ τσ

^{Πα} **Σ** υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α

νυ υ μνη σω ω μεν τον α να στα α ντα ε εκ νε ε

ε κρων και προς αυ τον ε εκ βο ο ω μεν συ

ζω η υ πα αρ χεις η μων και αι α να α α α

στα α α α σις ε λε ε η σο ον η η η μας

^{Ηχος} Δι

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ^Χ εν

ψαλ τη ρι ι ω ω και αι αι κι θα α α ρα

T ρι η με ρος α νε ε ε ε σης Χρι ι στε ε

εκ τα φου κα θω ως γε ε ε γρα α α πται

συ νε γει ει ει ρας τον προ πα το ρα α η η

η μων δι ι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο

ξα α α α ζει το γε νος των αν θρω ω ω ω ω

πω ων και α νυ μνει ει σου τη η ην α να α

στα α σι ιν ε

Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια,
τὰ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν, γ' εἰς δ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες, ὦδαῖς τιμήσωμεν, τὴν ἐκ μητρὸς ἀγόνου, παραδόξως τεχθεῖσαν, θεόνυμφον Μητέρα, τοῦ Ποιητοῦ, καὶ σὺν παρθένοις λαμπάσι τε, προσυπαντήσωμεν ταύτῃ ἐν τῷ ναῶ, εἰσιούσῃ εἰς τὰ Ἅγια.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες, ...

Στίχ. ζ'. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἰ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι.

Καθάπερ ἄνθη ποικίλα περιδρεψάμενοι, ἐκ νοητῶν λειμώνων, τῶν τοῦ Πνεύματος λόγων, ἐπαίνων τοὺς στεφάνους χαρμονικῶς, τῇ Παρθένῳ συμπλέξωμεν, καὶ προεόρτιον τούτους δῶρον αὐτῇ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν.

Στίχ. η'. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.

Εὐτρεπιζέσθωσαν πύλαι καὶ ἀνοιγέσθωσαν, αἰ τοῦ Ναοῦ Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τῆς δόξης, καὶ μόνην ὑπερτέραν τῶν οὐρανῶν, ὑπὲρ νοῦν χρηματίσασαν, ὑποδεχέσθωσαν χαίρουσαι, καὶ Χριστόν, τὸν Σωτῆρα ἀνυμνεῖτωσαν.

Ἑωθινόν Α'

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Δ ^{Πα} ο ξα Πα ⁹ τρι και Υι ω ω ⁹ και Α γι ω Πνε ε

ε ευ μα α α α τι ⁹

Ε ^{Πα} ις το ο ο ο ρο ος τοις μα ⁹ θη ται αις ε

πει ει ει ει ει γο ο ο με ε ε ε ε ε ε
 ε ε γε ε ε ε νοις ^{Νη} ^{Πα} δια την χα μο θεν ²² ε ε πα
 αρ σι ιν ε ε πε στη η ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος ⁹
^Μ και προ σκυ νη η η σα α αν τες Α αυ τον ^{Πα} ⁹ και την
 δο θει σαν ε ξου ου σι ι αν ²² παν τα α χου ου ου
^{Πα} ου δι δα χθε ε εν τες ⁹ εις την υπ ου ρα α α
 νο ον ^Δ ²² ε ξα πε ε στε λλο ον το ο ^{Πα} ⁹ κη η ρυ υ υ
 υ υ ξαι αι ²² την εκ νε κρων Α να α α α
 ρα α α α να στα α σι ρι ι ι ι ιν και την ^{Νη} ^{Γα} ^{Πα}
 εις ου ρα νους α πο ο κα τα α α α στα α α α
 σιν ⁹ οι οι οι οις και αι συ υν δι αι ω ω
 νι ι ι ι ζει ει ν ο α ψε ευ δης ε πηγ γει ει
 ει ει λα α α α το ⁹ Χρι στο ο ος ο Θε ε ος ²² και
 Σω τη ρ τω ων ψυ χω ω ω ων η η η η μων ⁹

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

Υπερ εὐλογημένη ὑπαρχεῖς Θεο
τοκε Παρθενε διὰ γὰρ τῆς
σαρκώθεντος ὁ ἀδής ηχ μαλωτίζαι ὁ Ἀ
δαμὰ νακεκληταὶ ἡ κατὰ ρα νε νε ἐκρω
ταὶ ἡ Εὐαηλευθερωταὶ ὁ θάνατος τε
θάνατάτωται καὶ ἡ μεις ἐζώ ὁ ποιηθῆμεν δι
ὁ ἀνυμνῶντες βωωμέν εὐλογητὸς Χρι
στὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ οὐτως εὐδοκῆσας δὸ ὁ
ὁ ξασοί

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα-Θ

Δοξασοίτω δειξάντι τὸ φῶς δοξαεν ὑ
ψιῖστοις Θεῶ καὶ ἐπιγῆς εἰρηην ἡν
θρῶποις εὐδοκία

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την μεγα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
Πατερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι
η σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευμα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο
Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρωντην α μαρτι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α
μαρτι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μα ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον
σοι

Κ υ ρ ι ε π ρ ο ς σ ε κ α τ ε φ υ γ ο ν δι δ α ξ ο ο ν μ ε τ ο υ
ποι ε ι ν τ ο θε λ η μ α α σ ο υ ο τ ι σ υ ε ι ο θε ο ς
μου

Ο τ ι πα ρ α σ ο ι π η γ η ζ ω η ς εν τ ω φ ω τ ι σ ο υ ο
ψ ο με θ α φ ω ω ς

Π α ρ α τει ν ο ν τ ο ε λε ο ς σ ο υ ο υ τ ο ι ς γ ι ν ω σ κ ο υ
σι σε

Α γ ι ο ς ο θε ο ς Α α γ ι ο ς Ι σ χ υ ρ ο ς Α γ ι
ο ς α θ α ν α τ ο ς ε λε η σ ο ν η μ α α ς

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι και Υ ι ω και α γ ι ω Π νευ
μα τι

Κ αι ν υ υ υ ν και α ει και ει ς τ ο υ ς αι ω ν α ς
των αι ω νων α μη η ν

Α γ ι ο ς α θ α ν α τ ο ς ε λε η σ ο ν η μ α α ς

Α^{Πα} α α α γ ι ο ς ο θε ε ε ο ς Α α α α
γ ι ι ι ο ο ς Ι σ χ υ υ υ ρ ο ο ς Α γ ι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε
 ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Πα

Α να στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα
 δι αρ ρη η ξας τῶ α δῶ ε λυσας το κα τα κρι μα τῶ
 θα να τῶ Κυ ρι ε ε πα α αν τας εκ των πα γι δων τῶ
 εχ θρω ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις
 Α πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι ι
 το κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη η νην πα
 ρε εσ χες τη οι κῶ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε
 ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἔκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοιμάσασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβυταῖς Θεοτοκοῦ Σωτηρῶ
σον ἡμασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σωσον ἡμασ Υἱεε Θεου οανα
σας εκ νεκρων ψαλλον τας σοι αλληληλη
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σωσον ἡμασ Υἱεε Θεου οανα
σας εκ νεκρων ψαλλον τας σοι αλληληλη
α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σωσον ἡμασ Υἱεε Θεου οανα
σας εκ νεκρων ψαλλον τας σοι αλληληλη
α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς

γενεάν και γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ρ ι
α

Δόξα Πατρι και Υιῷ και Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε ν Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Ἀ γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος π̣^β Δι-θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Α γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
σου και οι φυ λασ στοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα
το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου
σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του
υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην
ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
σοι οι

τὸ τέλος: δο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λσ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος Δι-Θ

Δι
Α γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
Νη
σου και οι φυ λασ στοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα
το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου
σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του
υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην
ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
σοι οι

Προεόρτιον.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ

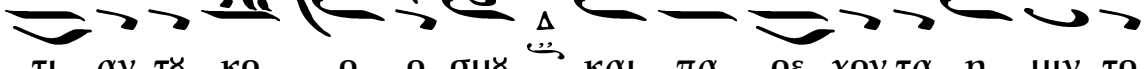

Xα ραν προ μνη στευ ε ται ση με ρον Αν να η μιν της
λυ πης α ντι θε τον καρ πον βλα στη η σα σα την μο
νην Α ει παρ θε νον ην περ δη και προ σα γει τας ευ
χας εκ πλη ρα σα ση με ρον γη θο με νη τω να
ω τς Κυ ρι ς ως ο ντως να ον τς Θε ς Λο ο γς
και Μη τε ρα Α γνη ην

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

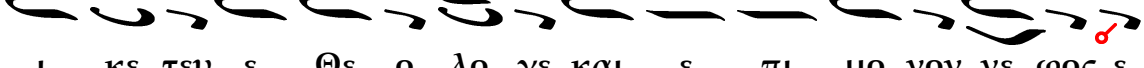

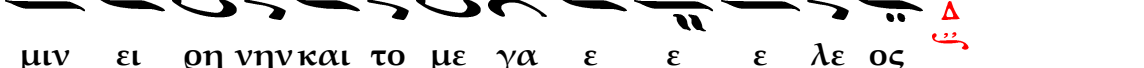
Ἦχος Δι-Θ

Mνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τς Κυ ρι ς
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το με νον
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλη σας χαι αι αι αι

 ρων ^ε ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε

 ρω θεν τα εν σαρ κι ^Δ τον αι ρον τα την α μαρ

 τι αν τξ κο ο ο σμθ ^ε και πα ρε χοντα η μιν το

 με γα ε ε ε λε ος ^ε

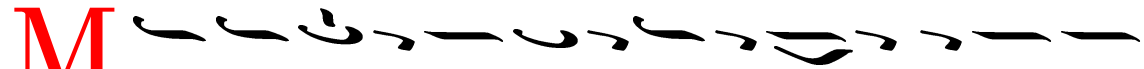

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-Ϸ

A πο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη

 με ε ε νε ^ε ε πι τα χυνον ρυ σαιλα ον α να

 πο λο ο γητον ^ε δε χε ται σε προσι ι πτον τα ^ε ο

 ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα μενος ^ε ον

 ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε

 θων δι α σκε δα α ^ε α σαι ^ε αι τξ με νος η

 μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος ^ε

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

M υ ρο βλυτην τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να

 θλον ^ε τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μθ

τον προ εδρον ^{π ρ} τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ^{Δ ρ} ως
 τα χι στον και με γαν ι α τρον ^{Δ ρ} της δει νης ο
 δο ντων νο ο σθ ^{Δ ρ} και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
 σω μεν ^{π ρ} δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω ^{Δ ρ} δο ο
 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι ^{Δ ρ} δο ο ξα τω ε νερ γθ
 ντι δι α σθ πα σιν ι α α μα α τα ^{π ρ}

Ἐπεφάνης σήμεραν. Ἦχος ^{Δ ρ} Βου ς

Ε υ φρο συ νης ση με ρον ^{π ρ} η οι κθ με ε ε
 ε ε νη ^{ε ρ} ε πλη ρω θη α πα σα ^{π ρ} εν τη ευ ση
 μω ε ορ τη ^{Δ ρ} της Θε ο το κθ κραυ γα ζθ σα ^{ν ρ} αυ
 τη υ παρ χει ^{Δ ρ} σκη νη η ε πθ ρα νι ο ο ο ο σ ^{ν ρ}

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος ^{Δ ρ} Δι θ

Α α γι ι ο ο ο σ ο ο ο Θε ο ο ο ο ο σ
 α α γι ι ο ο ο σ ι ι ι σχυ ρο ο ο ο σ α
 α γι ι ο σ α θα α να τος ^{ε ρ} ε λε ε ε η σο ο

Τό τρίτον.

ον η μα ας

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α να το
ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να
α α μιν

A α α α α α α α ρα α α α α
 α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
 ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο ο Θε
 ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α ρα α α α α
 α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
 ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι σχυ
 υ υ υ υ υ ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 χυ υ υ υ Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α

α α α α α α α α α α α Α θα

α α α α να α α το ος

Ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε η Ε λε

ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ον η η η

η η μα α α ασ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΚΓ' ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. β'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος Βου

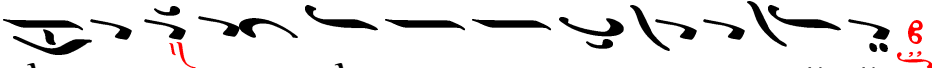

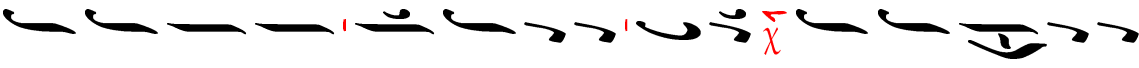

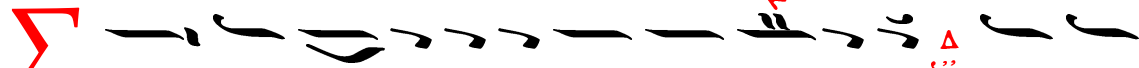
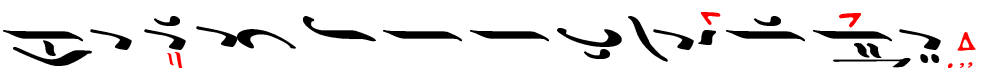
Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σα ς

Χ Προς σε Κυ ρι ε κε κρα ξο μαι ο Θε ος μσ

Χ μη πα ρα σι ω πη σησαπ ε μσ ς

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ

 λο γησον την κληρονομια ανσϑ

Χ Κυριος κραταιω ματϑ λαϑ αυτϑ και

 υπερασπιστης των σωτηριων τϑ χριστϑ αυτϑ

 εστι ι

Σ ωσον Κυριε τον λα οονσϑ και ευ

 λο γησον την κληρονομια ανσϑ ϑ ϑ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(β' 4-10)

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ· χάριτί ἐστε σεσωσμένοι· καὶ συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, Θεοῦ τὸ δῶρον, οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις καυχῆσθαι. Αὐτοῦ γὰρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοιμάσεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

Ἀλληλουῖα (γ'). ᾠχος πλ. β'. (Ψαλμὸς 151).

ᾠχος Πα.

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ï ï α α

Χ Ο κα τοι κων εν βο η θει α τϷ Υ ψι στϷ
εν σκε πη τϷ Θε Ϸ τϷ ου ϱα νου αυ λι σθη η η
σε ε ε ε ται

Α λλη λϷ ι̇ ι̇ α Α λλη η λϷ Ϸ Ϸ Ϸ
ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Α α α ϱα α α λλη η λϷ Ϸ Ϸ
Ϸ ι̇ ι̇ α α

Χ Ε ϱει τω Κυ ϱι ω α ντι λη πτω ϱ μϷ ει και
κα τα φυ γη μϷ ο Θε ος μϷ και ελ πι ω ω ω
επ α α αυ το ο ο ο ο ον

Α λλη η λϷ ι̇ ι̇ α α α α Α λλη
λϷ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Α α α ϱα α α
λλη η η λϷ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇
α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Θ' Λουκᾶ.

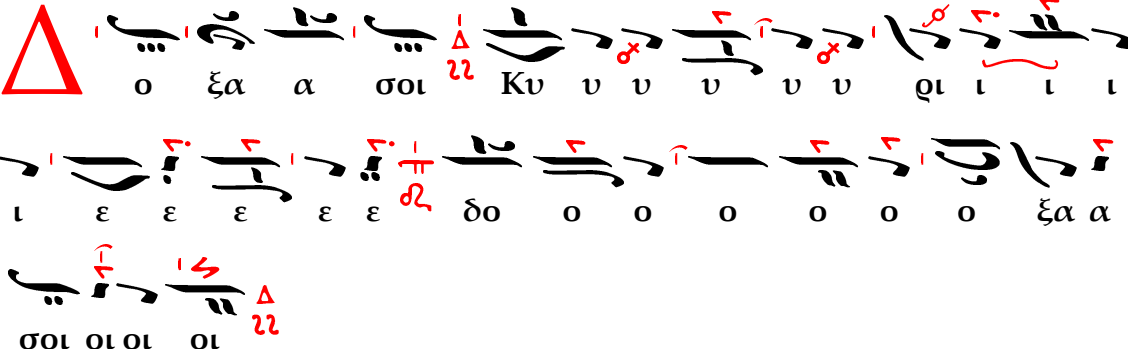
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

(ιβ' 16-21).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα· καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου; Καὶ εἶπε·

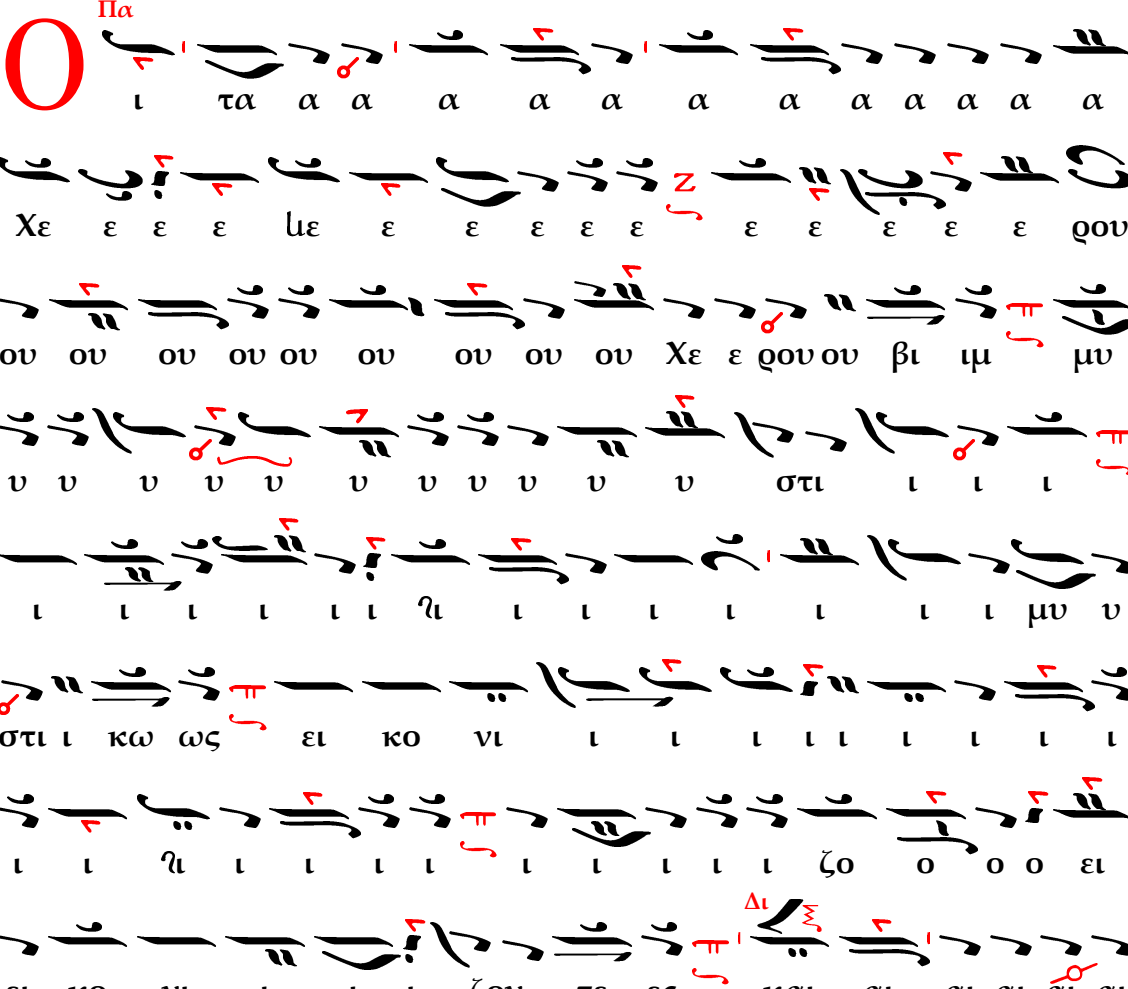
τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γεννήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· ἄφρον, ταύτη τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἤτοιμάσας τίνι ἔσται; Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. Ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

 ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Γρηγορίου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πα

 Πα
 ι τα α α α α α α α α α α α
 Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου
 ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου βι ιμ μ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ υ
 στι ι κω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει
 ει κο νι ι ι ι ι ζον τε ες και αι αι αι αι αι

Πα
 αι αι αι αι τη η η η η η η η η η η η
 η η ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω
Δι Πα Δι
 ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
Κε
 α α α α α α α α α α α α α α α α
Πα
 α δι ι ι ι τον τρι σα α α α γι ι ον
 υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο ον προ σα α α α α α
Κε
 α α προ σα α α α α α α δο ον τε ες πα σαν
Πα
 την βι ι ο ο ο τι ι ι κη η η η η η α
 πο θω ω ω με ε θα α με ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι με ε ε ε ε

ρι ι μνα αν
Πα
Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
Κε Δι Κε
 Βα α α σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Δι Πα
 βα σι ι λε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε βα σι ι ι λε ε ε ε ε ε ε α α των ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε ε νοι

Τ αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α α

τω ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α α α α

α ξε ε σι ιν Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α α α

α

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Π α ρα α σχ ς Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχ ς Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχ ς Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχ ς Κυ υ ρι ι ε

Π^{Δι} α ρ α α σ χ υ Κυ υ ρι ι ε

Π^{Πα} α ρ α α σ χ υ Κυ υ ρι ι ε

Κ^{Πα} αι τω πνευ μα α τι ι ι σ υ

Σ^{Πα} οι οι Κυ υ ρι ι ε

Α^{Πα} γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η η ι ι

σ χ υ υς μ υ ^{Κε} Κυ ρι ^Μ ος ^{Κε} σ τε ρε ω μα α α α

α α μ υ ^{Δι} και κα τα φυ γη η μ υ και ρ υ υ

υ στη ης μ υ Ἔτερον ἀργόν

Α^{Πα} γα πη η η σω σε ε Κυ υ υ ρι ι

ι ι ε ε ε η η ι ι σ χ υ υ υ υ υς μ υ

^Μ Κυ ρι ι ^{Κε} ο ος ^Μ σ τε ^{Κε} ρε ε ε ω ω μα α

α α α μ υ ^{Δι} και αι κα τα φυ υ γη

η η η η μ υ ρ και αι ρ υ υ υ ς η η η ης

μ υ

Π^{Πα} α τε ρα γι ον και Α α γι ο ον Πνε

ευμα ^{Κε} Τριαδαομοουσιον και
 αχωωριιστον ^{Πα}

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

^{Πα} Ε' λεονειρηνηςθουσιιαν
 αιαινεεσεεως ^{Πα}

^{Πα} Κ' αιμετατπνευμαατοοςσ' ^{Κε}
^{Κε} Ε' χομενπροςτοονΚυυριιον ^{Πα}
^{Πα} Α' αξιιιιονκαιδιικαιαιον ^{Πα}

A ^{Πα} γι ος Α γι ο ος Α γι ος Κυ υ
 ρι ο ος Σα αβ βα α ω ωθ ^{Κε} πλη η ρης ο ς ρα ^{Δι}
 νο ος και η γη της δο ο ο ξη ης σθ ^{Πα} ω
 σαν να εν τοις υ υ ψι ι ςοις ^{Δι} ευ λο γη με ^{Κε}
 νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο νο μα τι ^Μ
^{Κε} Κυ ρι ι ι ς ^{Δι} Ω σα αν να α α α α εν ^{Πα}
 τοις υ ψι ι ι ςοις
A ^{Πα} α α μη ην ^{Κε} **A** ^{Πα} α α α μη ην ^{Κε}
Σ ε ε υ μν ς ς ς ς μεν ^{Κε} σε ε Ευ λο
 γ ς ς ς ς μεν ^{Κε} σοι ευ χα ρι στ ς ς μεν Κυ
 υ υ ρι ε και δε ε ο ο με ε θα α α
 σθ ο θε ο ος η η μων

Ἐτονίσθησαν ἰα΄ ς β΄, βιβ΄, ἀντεγράφησαν γ΄ Ὀκτ. βιγ΄.
 Ἀφιερῶνται εἰς τὸν ἀγαπητὸν φίλον καὶ Πρωτοφάλτην Ἀπόστολον Καλ-
 πακίδην.

I.A.

Ἄξιον ἐστὶ, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος ^{Πα} ς

A ^{Κε} α ξι ι ι ο ο ον ε ςιν ω ως α α ^Μ

Κε
 λη θω ω ω ω ως Δι μα α κα α ρι ι ζειν
 Πα
 σε ε τη η η η ην Θε ε ο ο ο το ο ο
 Κε Μ Κε
 ο ο κον την α α ει ει μα κα ρι ι ζον
 Δι
 και πα να μω ω ω ω μη η η η τον και αι μη
 Πα
 η τε ε ε ρα α α α τς ς Θε ε ε
 Κε Μ Κε
 ου ου η η η μων την τι ι μι ι ω
 Μ Κε
 τε ε ε ε ε ε ρα α α αν τω ων Χε ρς
 Μ Κε
 ς βι ι ι ι ι μι και ε εν δο ο ξο
 Δι Πα
 τε ε ε ε ε ε ραν α α συ υγ κρι ι ι τω
 Κε ϕ
 ω ω ως τω ων Σε ε ρα α α φμι την α
 Μ Κε Μ
 δι ι α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ω
 Κε
 ως Θε ον Λο ο ο ο ο ο γο ον τε ε ε
 ς ς ς ς ς σαν την ο ο ον τω ω ω ω ως
 Δι Πα
 Θε ε ο ο το ο ο κον σε ε ε ε με ε
 γα α α λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε

εν

Ἐτονίσθη δ' Αὐγ. , βιβ' , ἀντεγράφη δ' Ὀκτ. , βιγ' . I.A.

Ἄξιον ἐστὶ , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου. Ἦχος Πα

Α Δι α ξι ι ο ν ε ε ς ι ι ν ω ω ς α λ η η θ ω ω
ω ω ω ς μα κα α ρι ζειν σε τη η η η ν
Θε ο ο το ο ο ο κον τη η ν α ει
μα α κα α ρι ι ς ο ο ν και πα να α μω ω
ω ω ω μη η η η η τον και μη η τε ε
ε ρα τ ς ς ς Θε ε ε ς ς ς η η η
η μων τη η ν τι μι ω ω τε ε ρα αν τω ω ω
ων Χε ρ ς βι ι ι μι και αι εν δο ο ξο τε ε
ε ε ραν α συ γ κρι ι ι τω ω ω ς τω ω ω ν
Σε ε ε ρα α α α φι μ τη η ν α δι α
α φθο ο ο ο ρω ω ω ς Θε ο ο ο ο ν Λο ο
ο γο ο ν τε κ ς ς ς ς σαν την ο ο ν τω ς Θε
ε ε ε ο ο το ο ο κον σε ε ε
με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε
ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ἐΔεχ. , βι´, ἀντεγράφη δ' Ὀκτ. , βιγ´. I.A.

Ἄνωνόμου

Ἦχος Πλ Πα ρ

A Πα α ξι ι ι ον ε στι ι ιν ως α α
 λη η η θω ω ως Δι μα κα ρι ι ι ζει ει ν σε ε
 ε ε ε τη η η η ην Θε ε ο ο το ο ο
 ο ο ο ο ο ο κον την α ει μα κα α α
 ρι ι στον και πα να μω ω μη η η το ο ον
 Πα και μη τε ε ε ε ε ρα του ου Θε ε ου ου ου
 ου ου ου η η η μων την τι μι ω τε ε ε
 ε ε ε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι μ
 και αι εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα α α αν α
 συγ κρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ε ε ε ρα α α
 Ζω φιμ την α δι α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ρω ω ως Πα Θε ον Λο ο ο ο ο ο γο ον Δι τε κου ου
 ου ου ου σα α αν Κε την ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον
 Μ τω ω ως Δι Θε ο το ο ο ο ο κο ον Πα σε με ε γα α
 λυ υ υ υ υ υ νο ο με ε ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν, Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ (ιε' αἰών).

Ἦχος Πάσα

Πα
Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
Πα
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
Μ Πα
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
Πα
ει ει αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
Δι
τοι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
Πα
ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ
ο ο ο ον κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ
ι ι ι τον κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ι ι ι τον κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ε εκ τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω α
α α α νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ι ι α λ λ η λ ϑ ϑ ι α α ρα α α

α α α α α α α α α α α λ λ η η

η η η ρη η η η η Δι υε ε ε ε η η η

η η η η κη η κη η η η κη η κη η η η η

η η κη η η η η η η ρη η η η η

η η η η η η η η η ρη η η η η ρα

α α α α α α α α α α α λ λ η η η

η η η η η η η α α λ λ η λ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α λ λ η η λ ϑ ϑ ϑ

ι α α ρα χα α α α α α α λ λ η η η η

η λ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι ρι ι ι ι ι

α λ λ η λ ϑ ϑ ι ι α α α α α α α α α

α α λ λ η λ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α α α

α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ ρ ρ εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σε με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ρ ευ λο γη με

νὸν ^Δ ἀπο τὸ νῦν καὶ ἐὼς τὸ αἰὼν ὁ ^θ (δὶς) νός

Tὸ ὄνομα Κυρίου ἡ εὐλογία

μὲ ἐ ἐ ἐ ἐ νο ο ο ον ^Ζ ἀπο τὸ νῦν καὶ ἐὼς

τὸ αἰὼν ὁ οὐ ^Χ οὐ ^Δ οὐ